

GASTRONOM

1

HOTELOVÁ ŠKOLA
Frenštát pod Radhoštěm

Příspěvková organizace
Moravskoslezského kraje

2021/2022

Obsah tohoto čísla časopisu GASTRONOM:

1. Úvodní slovo pana ředitele
2. Seznamte se s redaktorkami
3. Školní kroužky
4. Spolu po COVIDu
5. První ročníky a jejich začlenění (adaptační kurzy)
6. Výlet H4
7. Mladý cestovatel
8. Přehlídka slavnostních výsečí
9. Z cukrářské praxe (+ jedinečný rozhovor s žákyněmi 3. ročníku!)
10. Z kuchařské praxe
11. Nejhezčí vánočka
12. Vánoční cukroví
13. Svatomartinská husa
14. Zajímavosti ze života na internátu - fotodokumentace
15. Život dětem
16. Překvapení

Vážení čtenáři,

když jsem připravoval úvodní slovo do posledního čísla našeho školního časopisu, doufal jsem, že již nebudu v dalším čísle zmiňovat pandemii koronaviru. Opak je však pravdou. I v tomto školním roce musíme dodržovat přísná mimořádná opatření včetně nošení ochranných prostředků dýchacích cest a absolvování povinného testování. Také jsme museli zrušit nebo omezovat některé plánované vzdělávací akce a projekty.

Moje poděkování proto patří všem žákům a zaměstnancům školy za to, že se vzdělávání v Hotelové škole mohlo uskutečňovat prezenčním způsobem a že jste podporovali na dálku ty, kteří museli skončit v karanténě. O našich zajímavých a úspěšných aktivitách školy vypovídá nové číslo Gastronomu, které se Vám nyní dostává do rukou. Vážení čtenáři, přeji Vám v roce 2022 mnoho zdraví a osobních, studijních a pracovních úspěchů.

RNDr. Ivo Herman, ředitel školy

Seznamte se s redaktorkami

Nazdárek čtenáři! Je mi velkou ctí se Vám představit jako jedna z redaktorek Vašeho oblíbeného časopisu Gastronom. Mé jméno je Kristýna Pišteková, ale raději používám přezdívku Kiki. Chodíme s Makinkou do 2. ročníku oboru Hotelnictví. Jsem známá svou láskou k psíkům všeho druhu. Ty čtyřnohé potvůrky jsou tak ROZTOMILÉ! Jednu takovou mám doma a můžu říct, že bych ji za nic nikdy nevyměnila. Ale teď zpátky ke mně. Jsem hodně pozitivní človíček, v každém se vždy snažím najít jen to nejlepší. Taky ráda naslouchám lidem a to je jednou z věcí, proč jsem se rozhodla být ve školním časopisu. Mezi mé oblíbené aktivity patří čtení knih, poznávání nových lidí, chození ven s mým hafanem a samozřejmě... Papkání! Jako snad každý teenager mám ráda hudbu. Nemám teď asi žádného oblíbeného interpreta, takže jestli máte nějaké dobré tipy na to, co poslouchat při ranní jízdě do školy v autobuse, jen se podělte. Na závěr bych udělala recapitulaci toho, co o mně už víte. Jsem druhačka z hotelnictví, mám ráda pejsky a dokonce mám jednoho doma. Jsem pozitivní člověk, který rád naslouchá ostatním. Ráda čtu, poznávám nové lidi, jím a poslouchám hudbu. Myslím, že už toho o mně víte dost. Děkuji všem, co si tento chaotický text přečetli až do konce!

A teď to převezmu já! Markéta Hlavičková jméno mé, ale nechávám si říkat Maki. Jsem takové to zvláštní stvoření, které můžete ve tři ráno potkat v kuchyni u lednice - ano, správně, hladové strašidlo. Jsem ale také velmi dramatický, ambiciózní a sebestředný bubák, který má ego až na strop a psychicky nezvládá sluneční svit. Mezi mé strašlivé bubákovské povinnosti a zájmy patří sledování anime, hraní Genshin Impact a také začínám hrát Dračí doupě, takže se připrav, světe, zkáza přichází! Také znám spoustu morbidních faktů, a fakt pro dnešní den je: Japonci si před sebevraždami sundávají boty, aby policistům usnadnili práci. Pokud jsou totiž boty sundané a dané hezky vedle sebe vedle mrtvého, je to znamení, že to byla sebevražda, a není potřeba případ nadále vyšetřovat. Japonsko má také nejvyšší počet sebevražd, něco přes 20 tisíc ročně! Bydlím daaaaleko předaleko za šedesáti devíti horami a lesy. Ano, uhodli jste správně, jsem také intrák. Mé povídání už raději zakončím, než vám prozradím všechny záhady týkající se mě a nám známého i neznámého světa, mé vědění je totiž nekonečné a má pusa až moc mluvná. Děkuji za vaši pozornost.
JoJo pose namísto poklony

Školní kroužky

Milí čtenáři,

připravila jsem si pro vás menší souhrn všech kroužků, které jsou na naší škole k dispozici, a kterých se můžete zdarma zúčastnit. Můžete si vybrat hned ze čtyř, a to jsou baristický, barmanský, sommeliérský a také kroužek vyřezávání ovoce.

Hned ze začátku se vrhneme na **baristický**, jehož součástí jsem i já, vaše milovaná redaktorka, která byla schopna vytvořit tu nejdepresivnější kávu v historii všech káv. Nevěříte? Vážně? Jen hleďte na mé umělecké dílo!

Nu, teď přejděme na trochu vážnější notu a nechte mě vám říci, o čem kroužek je, a co v něm děláme. Baristický klub vede pan mistr Vangelis Christodulos. Je ochotný a rád nám se vším pomůže. Důležitá je však i kritika naší práce, a i tu nám dokáže podat milým a vtipným způsobem. Učíme se jak teorii, tak i praxi. Co se teoretické části týče, vždy si pustíme nějakou prezentaci nebo video za doprovodu informací sdělenými panem mistrem, a poté se vrhneme na praxi, ve které si nově zjištěné skutečnosti vlastnoručně vyzkoušíme.

Kryptonitem většiny členů klubu je šlehání mléka, ale není čeho se obávat. Na všem se dá totiž zapracovat, zlepšovat se a poučit se z vlastních chyb. Přeci jen se již zmíněnými chybami člověk učí, není-liž pravda?

Členové baristického klubu jsou toho příkladem. Po několika lekcích, které bývají každé pondělí, již pochopíte podstatu a to, jak je vaše práce vesměs jednoduchá, a bez problémů budete umět vytvořit například srdíčko, rozetu a nebo si trochu pohrát s baristickým perem a malovat, co se vám zlíbí.

Mimochodem, malování netrénujeme na kávě, ale na kakau, aby se kávou tolik neplýtvalo!

Přeskočíme k **barmanskému kroužku**, o který je mimochodem největší zájem.

Kroužek je pod vedením Mgr. Jany Ranochové, a naučíte se v něm především přípravu základních drinků, ale když už budete po pár lekcích něco umět, můžete si vymyslet a namíchat i vlastní kombinace.

Členové klubu umí namíchat například Mojito, Sex on the beach, Gin s tonikem, již zmíněný vlastní drink, a nebo třeba Piña Coladu, v jejíž přípravě byla dne 2.12.2021 i malá soutěž.

Soutěže se zúčastnil celý kroužek a všem se dařilo dobře, až na jedno individuum, které bohužel při shakeování svůj drink rozlilo. Zbytek ale vyvázl bez zranění a ananasového džusu na svém oděvu.

Nejlépe se dařilo Miriam Malinové ze třídy CR2, která obsadila třetí místo, poté Marianě Toflové reprezentující třídu H2, které patřilo místo druhé, a naší vítězkou se stala Petra Danišová, taktéž žákyně třídy H2. Jako cenu každá z nich dostala sirup na míchání drinků.

Vítězkám srdečně gratulujeme a přejeme spoustu úspěchů v jejich dobře se vyvíjející barmanské kariéře!

Dále vám naše škola může nabídnout kroužek **sommelierský**, který je pod vedením paní učitelek Zdeňky Ondruchové a Marie Jurčové.

V kroužku se naučíte poznávat vůně vína od aroma citronu až po pach zvěřiny, rozeznat základní druhy vín, víno posoudit a naučit se správně degustovat, vína prezentovat a servírovat hostům, a v neposlední řadě je také doporučovat k jednotlivým pokrmům tak, aby se jejich chutě doplňovaly.

Ze začátku ten nával informací o víně může být namáhavý, ale jako ve všech věcech tomu začnete pomalu přicházet na kloub, dozvídat se věci, díky kterým si to zapamatujete snadno, a voila, máte lehce našlápnuto na kariéru sommeliera.

Ale jak vždy říkává paní učitelka Ondruchová: „Sommelierem se jen tak nestaneš, k tomu se musíš propít.“ Takže tady mám malou výstrahu pro neplnoleté čtenáře a budoucí sommelieri. Degustovat a vyplivnout, vy nestoudní alkoholicí!

Mimochodem, pokud to dovolují opatření, každý rok se vybraní členové sommelierského kroužku zajedou podívat a také se zúčastnit sommelierské soutěže „Těšínská karafa“ pořádané v Českém Těšíně. Nenechte si tuhle příležitost uniknout! Jen mezi námi, přeci jen byste se díky tomu na den vyhnuli škole. ← Tohle je tajný vzkaz pro vás, čtenáře. ❤️

A vrhneme se na poslední kroužek, jímž je **kroužek vyřezávání ovoce a zeleniny**, který organizuje a vede Mgr. Lenka Eliášová.

Kroužek se specializuje na vytváření dekorací na stoly a vyřezávání ozdobných ornamentů do zeleniny a ovoce.

O kroužek není moc velký zájem, to však neznamená, že je špatný! Opak je pravdou! Jen k němu budete potřebovat správné nástroje, špetku zručnosti, schopnost alespoň chvíli řádně poslouchat pokyny a také trochu své fantazie.

Naučte se být kouzelníkem, který obyčejnou cibuli promění v nádhernou květinu, nebo umělcem, jehož plátno bude trochu neobyčejné a bude vonět po ovoci.

Maki H., vaše milované redaktorské strašidlo ♥

Hotelová škola „Spolu po COVIDu“

Hotelová škola se zapojila do Výzvy MŠMT Spolu po COVIDu. Cílem výzvy byl rozvoj kompetencí potřebných pro aktivní občanský, profesní a osobní život žáků středních odborných škol a dále odborná podpora pedagogických pracovníků v souladu se Strategii 2030+. Poskytnutá dotace měla podpořit primární prevenci rizikového chování, duševní zdraví a globální rozvojové vzdělávání. Cílem pedagogických pracovníků, kteří byli výzvou podpořeni, byl jejich profesní rozvoj ve zmíněných tématech, s akcentací na aplikaci výukových metod, které aktuální témata podporují, orientace v dostupných výukových materiálech a spolupráce se subjekty, které poskytují programovou a metodickou podporu.

Výzva byla realizována pro všechny žáky 1. ročníků učebních oborů. V průběhu měsíce října absolvovali vždy třídní program, který vedla zážitková agentura, třídní učitelé a školní poradenský tým. Pedagogové prošli vzděláváním, které připravila PPPP Ostrava. V malebném prostředí obce Bílá prožily třídy i vyučující aktivitami naplněné intenzivní tři dny. Bylo velmi přínosné, a to pro všechny zúčastněné, setkat se, poznávat a aktivně prohlubovat vzájemné vztahy mimo školní prostředí. Jsme přesvědčeni, že akce přispěla zároveň k upevnění adaptačních procesů, dobrých vztahů, vzájemné spolupráce a prevenci sociálně patologických jevů. Věříme, že akce se zapíše do paměti žáků mezi takové, na které budou rádi vzpomínat i po letech, až se opět setkají SPOLU PO COVIDU.

První ročníky a jejich začlenění

Na začátku roku se všechny první ročníky účastnily adaptačních kurzů, jejichž cílem bylo se poznat, vytvořit pohodový kolektiv a navázat přátelská pouta. Vyzpovídala jsem pro vás dvě žákyně prvních ročníků, abyste mohli nahlédnout na různé druhy adaptačních kurzů, kterými si prošly.

A začneme detailním pohledem žákyně KČ1B - Nicol, jejíž třída se zúčastnila výzvy SPOLU PO COVIDu v obci Bílá.

Nicol: „My jsme tam přijeli a vybalili jsme si. Byli jsme tam tři dny a dvě noci, a celkem nás tam bylo 30, protože jsme tam byli ještě s další třídou. Bydleli jsme naproti skiareálu a každý den jsme do něj chodili.

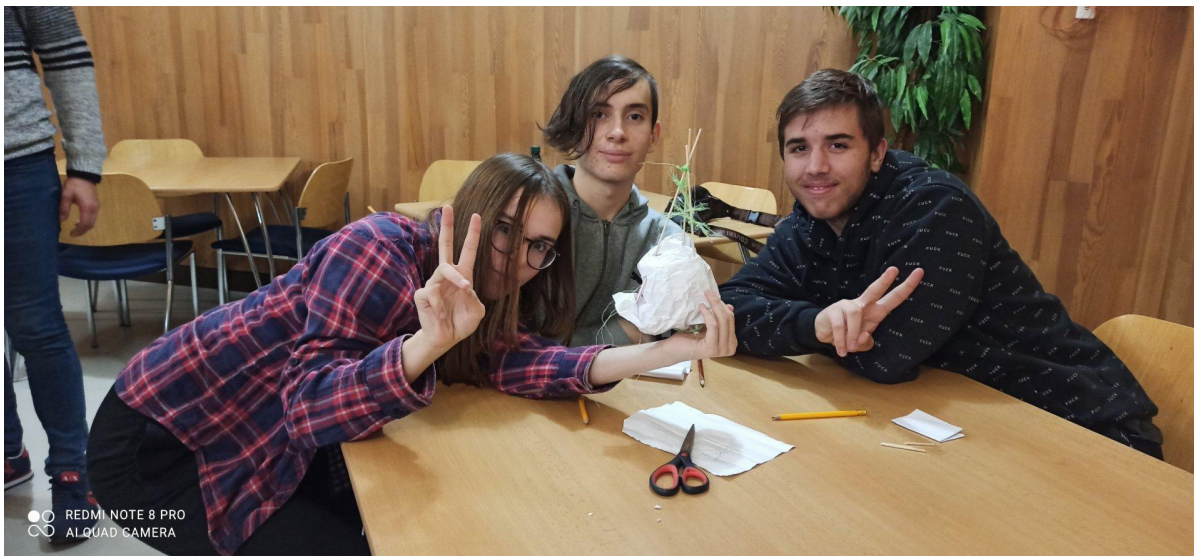
První den jsme šli teda do toho areálu. Ta holka, která vedla program, měla krátké růžové vlasy a ten druhý týpek nám vždycky, když jsme někde šli, říkal, abychom sledovali růžovou hlavu. Už si toho moc nepamatuju, ale vím, že jsme hráli hru, ve které jsme byli na skupinky po třech lidech, běhali za tím chlapem a ten nám vždycky řekl nějaké slovo. My jsme měli doběhnout zpátky a to slovo nakreslit. Byli jsme pak hrozně udýchaní a většině z nás z té únavy bylo blbě. Pamatuju si, že tam byla taky strašná zima. Šli jsme dovnitř, odpočinuli si, dali si večeři a pak byl večerní program v podobě další hry, kde jsme si sedli za sebe na židle, růžová hlava toho úplně vzadu píchla třeba špejlí a ten úplně vepředu musel poznat, co to je, ale každá ze skupinek to měla jinak. Všechny ty věci byly vepředu na stole. Pak jsme šli už spát.

Další ráno jsme se vzbudili, nasnídali se a z denního programu mám docela okno, vím jen, že jsme šli do lesa a šplhali po laně. Jo a taky jsme ten den hráli divadlo! Téma byla Karkulka a naši skupině se o tu roli postaral David, který byl tou nejlepší Karkulkou v historii Karkulek. Jako žánr jsme to měli muzikál, proto to bylo ještě lepší a skončili jsme první. Večerní program si taky pamatuju docela dobře, ten byl fajn. Měli jsme za úkol různými věcmi zařídít to, aby se naše vajíčko nerozbilo, to se ale nikomu nepovedlo a jedno z nich skončilo i na parapetu. Někteří šli už na svůj pokoj a zbytek hrál schovku.

Růžová hlava a ten chlap tam s námi byli jen ty dva dny, program na třetí den jsme měli s učiteli. Hráli jsme dvě hry, jedna byla vlastně takové skládání obrázků za sebou a při té druhé jsme skládali zase slova a běhali.

Po běhání v prvním dnu jsme všichni chtěli domů, nakonec jsme si to ale dost užili, hlavně tu schovku a divadlo. “

A v článku budeme pokračovat (a také jej zakončíme) podrobným pohledem žákyně CR1 - Denisy, která se se svou třídou zúčastnila dvoudenního adaptačního kurzu pod vedením pedagogických pracovníků naší školy.

Denisa: „První den jsme byli tady na intru na 6. patře. Začalo to v osm a trvalo to asi do oběda. Něco jsme o sobě řekli a potom jsme si dali na oblečení jmenovky, abychom si během dne zapamatovali naše jména. Dále jsme začali s aktivitami, jako třeba hrou, ve které tři lidé šli za učitelkou, ta jim řekla nějaký příběh nebo pohádku, oni si to měli zapamatovat, a pak to v jejich podání předali další skupině, která výsledně řekla to, co za blbost z toho vzniklo. Pak jsme vymysleli pravidla naší třídy a společně jsme se na nich shodli. Naše nejoblíbenější pravidlo je: Neskákat z okna. Pak jsme dostali papírky se slovy, jako třeba kouření, krádež a podobně, a měli jsme seřadit, co z toho je nejhorší, když to člověk poruší.

Druhý den jsme byli v tělocvičně, ve které jsme toho taky dost užili. Zase jsme si něco řekli o sobě a pak jsme přešli k seznamovacím hrám. Jestli si to dobře pamatuju, první hra byla, že jsme na zemi seděli na dekách, jeden byl uprostřed, řekl nějakou věc a pokud to někdo měl taky tak, museli si vyměnit místa. Potom jsme se museli dorozumívat bez použití slov a seřadit se podle abecedy a nebo podle výšky a podobně. Jako další jsme dostali kartičky s obrázky, museli jsme si vybrat a říct, co se nám na nich líbí. Poslední hra byla, že byli dva lidi, drželi lano nebo jím točili a my jsme se museli dostat na druhou stranu. Úroveň obtížnosti se stále stupňovala. Na konci jsme si sedli na lavičky do kruhočtverce, dostali jsme lístečky s tvrzeními a museli jsme najít člověka, pro kterého to tvrzení platí. Adapták jsme si moc užili a myslím, že máme do dneška docela dobrý kolektiv.”

Maki H., vaše milované redaktorské strašidlo ♥

Výlet třídy H4 do Mikulova

22. - 24.9. se třída H4 vydala na poznávací exkurzi v historickém městě Mikulov. Žáci zde byli v období vinobraní.

První den začal akčně. Žáky čekal výšlap na Svatý kopeček, který zakončili návštěvou místního sklepa, kde okoštovali letošní burčák.

Druhý den byl více naučný. Žákům se naskytla možnost navštívit Valtickou vinařskou školu. Její studenti demonstrovali výrobu vína, moštování a pálení kvasu. Poté se žáci dozvěděli spoustu zajímavých informací o víně od místní technoložky. Po přednášce nastala ochutnávka několika vzorků místních mladých vín.

Třetí a poslední den proběhla komentovaná prohlídka mikulovského zámku, po které následovala procházka do města. Celý tento výlet byl pod dozorem paní učitelky Pituchové a Adamcové.

Zeptala jsem se jedné z žákyň, jak se jí na výletě líbilo, řekla mi: „Výlet se mi líbil, dozvěděla jsem se spoustu nových a užitečných informací. Nejvíce se mi líbil Svatý kopeček v Mikulově, z kterého byl krásný výhled. Určitě bych se tam někdy podívala znovu.”

Tímto článkem jsme Vám chtěli ukázat, že škola není jenom o tom 5-7 hodin sedět na zadku a učit se.

Kiki Pišteková, vaše milovaná redaktorka ☘

Mladý cestovatel

Školní kolo soutěže Mladý průvodce cestovního ruchu se tento školní rok uskutečnilo 14. 12. 2021. Soutěž se tento rok nesla v duchu „Výjimečných míst CR“.

Na toto téma nám osm soutěžních dvojic předvedlo nádherné a chvílemi i dechberoucí prezentace, jimž nakonec vévodila prezentace zpracovaná žákyněmi třídy **CR2 Markétou Slovákovou a Andreou Godulovou, které obsadily první místo**, s nímž vyhrály i postup na mezistátní kolo této soutěže, které se bude konat na jaře v Ostravě, a také dárkovou poukázku do drogerie Dm v hodnotě 200 Kč. **Druhé místo patřilo žákyním Elišce Jeřábkové a Tereze Vazdové, taktéž ze třídy CR2**, jejichž zájezd na míru porotce i ostatní zúčastněné velmi oslovil. Dívky odcházely s úsměvem na tváři a poukázkou na 150 Kč do drogerie. A **třetí místo** neobsadil nikdo jiný, než váš milovaný redaktorský bubák s jeho kolegyní - **Markéta Hlavičková a Adéla Slívová, reprezentantky třídy H2**, které šťastně odcházely s poukázkou na 100 Kč do Dm.

Gratulujeme nejen všem vítězům, ale i všem zúčastněným. Také chceme srdečně poděkovat hodnotící komisi a paní učitelce Štefkové za organizaci této soutěže. Děkujeme.

Maki H., vaše milované redaktorské strašidlo ♥

Přehlídka slavnostních výsečí

25.11.2021 žáci třídy H2 ukázali svou kreativitu v přehlídce slavnostních výsečí. Práce jim trvala 2 měsíce. S radostí Vám tedy představuji úžasné a jedinečné výseče třídy H2!

Kiki Pišteková, vaše milovaná redaktorka ❀

Z cukrářské praxe

Zeptala jsem se dvou slečen z oboru Cukrář na pár otázek ohledně jejich praxí.

Žáci mají praxe každý druhý týden. Obvykle trvají cca 5-7 hodin. Všechny ročníky jsou spojené. Mistři jim rozdělují práce podle toho, co chtějí. Třetáci a druháci pracují od 7:00 do 14:00 a prváci od 7:00 do 13:30. Prváci dělají hlavně základní práci a zaučují se. Modelují, uklízejí, pomáhají vyšším ročníkům s výrobky a když dělají něco sami, hlídá si je mistrová. Druháci a třetáci už dělají

výrobky sami, ale většinou mají u sebe prváka, který se od nich učí. Zeptala jsem se holek, co je na praxi nejtěžší, řekly mi: „Nejtěžší je asi krájení a zdobení dortů a hlavně ranní vstávání!”

Suroviny žáci nakupovat nemusí. K jejich práci patří i vytvářet nějaké ty dobrůtky na zakázky. Nejčastěji to jsou dorty na objednávku, ale také i ty mňamky v bufetu!

Na závěr jsem holkám položila dvě otázky:

Co se vám na praxích líbí a co byste naopak změnily?

ŽÁKYNĚ 1: Na praxích se mi líbí cukrárny, jen v jedné z nich je málo místa.

ŽÁKYNĚ 2: Líbí se mi pohoda, která tam v rámci možností panuje, ale klidně bych změnila kolektiv.

Jaké dobroty z vaší sladké továrny byste nám doporučily?

ŽÁKYNĚ 1: Pařížský dort.

ŽÁKYNĚ 2: TARTALETKY!!!

Snad jsem Vám tímto článkem trochu přiblížila praktickou výuku oboru Cukrář.

Ještě jednou bych chtěla poděkovat těm dvěma slečnám, bez kterých by tento článek nevznikl.

Kiki Pišteková, vaše milovaná redaktorka ❀

Rozhovor s žákyněmi C3

Pro tento rozhovor jsem si ulovila tři šikovné slečny z C3, Aničku Miškovičovou, Anežku Češkovou a Lucku Červenkovou. Holčkám bych chtěla ještě jednou mockrát poděkovat!

Proč jste si vybraly tento obor?

ANIČKA: Pečení mě od mala bavilo s mámou, ale nepřemýšlela jsem, že bych se tomu chtěla nějak odborněji věnovat, když jsem četla katalog škol a oborů, které jsou dostupné v okolí, zjistila jsem, že to je asi jediný obor, který by mě mohl bavit nejvíc, so here I am!

LUCKA: Protože jsem se cukrařině chtěla věnovat.

ANEŽKA: Protože jsem nevěděla kam na školu, tak jsem šla zkusit cukrařinu.

Líbí se vám na škole?

ANIČKA: Škola sama o sobě je hodně hezká, cukrárny ještě hezčí.

LUCKA: Až na pár věcí celkem ano.

ANEŽKA: Škola ujde a jsou tam pěkné nové cukrárny.

Je něco, co byste na naší škole změnily?

ANIČKA: Možná bych už vyměnila obrazy na chodbách, dala víc laviček a do bufetu bych dávala více jídla, haha!

LUCKA: Chování některých učitelů, oznámení suplů či odpadání hodin dřív než ten den ráno, bylo by fajn kdyby v bufetě bylo více jídla.

ANEŽKA: Určitě komunikaci se školou, jinak asi nic.

Za ty tři roky jste určitě nasbíraly spoustu zážitků a vzpomínek, jaká je vaše nejoblíbenější?

ANIČKA: Asi pokaždé, když jsem se naučila novou věc na praxi a udělala ji správně.

LUCKA: Hihhi.. kdo by to řekl, ale počítání banánů a pomerančů pro Paní Kamilu, to byl teprve zážitek, kdy jsme všechny zjistily, že vlastně neumíme počítat (holky ví, které to jsou) zážitek, na který taktéž budu vzpomínat byl v situaci, kdy jsem šla s Holoubkem pro "balík do ruky". Ne, nebyl do ruky, balík velký jak kráva.

ANEŽKA: Těch zážitků je spousta, takže nejde říct, který je nejlepší.

Z těch mladých, ustrašených prvaček se nám vylíhly krásné, sebevědomé a hlavně nadané slečny, vidíte na sobě ještě nějaké rozdíly?

ANIČKA: Jo, jsem hezčí, ale taky už umím víc věcí a jsem sebevědomější.

LUCKA: Tak určitě daleko více rozumím oboru, který studuji, (logicky) oproti mému mladšímu já jsem daleko rozumnější!

ANEŽKA: No, v některých věcech ano.

Plánujete se cukrařinou v budoucnu živit nebo vás láká něco jiného?

ANIČKA: Každou chvíli měním názor, ale určitě budu dělat to, co mi dokáže vydělat nejvíce.

LUCKA: Ne nebudu se cukrařinou živit, sem tam si něco upeču, ale jinak nic, neboť jsem za ty roky zjistila, že to není to, co mě naplňuje a baví.

ANEŽKA: Něco jiného, ale péct budu dál.

Jak se cítíte, když víte, že se blíží zkoušky?

ANIČKA: Nervózně, mám strach a nevím, kde mi hlava stojí, radši na to ani moc nemyslím.

LUCKA: Tak nějak si stále neuvědomuju, že mě čekají, takže zatím v pohodě, ale jakmile mi to dojde, budu hodně v háji!

ANEŽKA: Hrozně, učitelé nás tím pořad straší!

Co byste vzkázaly mladším ročníkům?

ANIČKA: Nechovejte se tak povýšeně, nejste první ani poslední tady a už vůbec nejste nějaké hvězdy. To že budete ohrnovat nos nad prací a úklidem z vás neudělá frajery. Stěžujete si, že celý prvák uklízíte, ale neuvědomujete si, že to jsme dělali my všichni. Máte před sebou další ročníky, kde se budete učit to, co my, děláte ze sebe šašky.

LUCKA: Aby poslouchali, co jim starší říkají, neboť ačkoliv to nechápou, jednou to oni budou říkat dalším nováčkům. Také je velmi dobré, aby si pamatovali všechny postupy, které jsou třeba u zkoušek mít receptář nebudou.

ANEŽKA: Učte se z hodiny na hodinu, ať neskončíte špatně v 3. ročníku, hlavní je mít ve třídě dobrý kolektiv!

Kiki Pišteková, vaše milovaná redaktorka ☘

Z kuchařské praxe

Milí čtenáři, jak už všichni víme, na naší škole se nachází tříletý obor Kuchař-číšník, který zajišťuje stravu pro naši školu a v rámci dohody i pro veřejnost. Ale mnoho z nás ani neví, jak probíhá jeho praktická výuka. Proto bych vás chtěla s tímto tématem ve zkratce seznámit. Ještě bych chtěla poděkovat žákovi 3. ročníku tohoto oboru, Kristianovi Strakošovi za poskytnutí informací.

Žáci mají praxe každý druhý týden. Obvykle trvají cca 8 hodin denně. Všechny ročníky jsou spojené a mistři jim rozdělují práce buď společné nebo individuální. Prváci se učí základní věci jako krájení zeleniny..., druháci se pomalu dostávají k vaření a nebo pomáhají třetákům a třetáci už samostatně vaří. Ptala jsem se Kristiana, co je na praxi podle něj nejtěžší, řekl mi: „Na praxi je nejtěžší to, že musíme připravit pokrm v určitém časovém limitu (3 hodiny) tak, aby ten pokrm nějak vypadal a samozřejmě byl i chuťově dobrý.“ Suroviny žákům dovážejí, takže nemusí nic nakupovat. Jídelníčky sestavují mistři. Žáci, jak už jsem zmínila, mají na práci: vaření pokrmů, vydávání jídel nebo nápojů, umývání nádobí a samozřejmě roznášení jídel vedle v kavárně. Na závěr jsem se Kristiana zeptala, co se mu na praxích líbí a co naopak ne, řekl mi: „Na praxích se mi líbí, jak jsou naši mistři ochotní a dobrý kolektiv žáků ve všech ročnících. Naopak se mi nelíbí, že když se nám něco nepovede, jsou mistři občas hrubí a shazují nám sebevědomí.“

Doufám, že jsem vás tímto článkem aspoň trochu seznámila s praktickou výukou oboru Kuchař-číšník. Ještě jednou chci poděkovat Kristianovi za jeho ochotu a čas, bez kterého by tento článek nemohl vzniknout.

Kiki Pišteková, vaše milovaná redaktorka ✿

Nejhezčí vánočka

Tradiční vánočka by rozhodně neměla chybět o Vánocích na stole. Dne 21.12.2021 jsme měli za úkol uplést každý sám za sebe jednu krásnou vánočku, která bude hodnocena porotci (našimi učiteli). Tri vánočky z 15 se měly umístit na prvním, druhém a třetím místě.

Každý dostal přesně navážené kynuté těsto, se kterým pracoval. Dělali jsme ze dvou dávek: jednu s rozinkami a druhou bez rozinek. Každý se pustil do práce. Všimla jsem si, že hodně mých spolužáků šlo na jistotu a pletli vánočku ze 4 nebo z 5 pramenů, také se jim moc povedly, někteří se rozhodli dělat dvoupatrové vánočky ze 6 nebo 9 pramenů, ale bylo velmi náročné udělat stejně dlouhé a tlusté prameny. Myslím, že s tím zápasili i moji spolužáci. V zápalu boje s těstem jsme si uvařili vánoční punč, který jsme popíjeli při pletení. Krásně spletené vánočky jsme potřeli rozšlehaným vejcem a čekal nás už jenom jeden krok. Zdobení mandlemi. Soutěžní vánočky jsme zkrášlovali podle vlastní kreativity. Pak jsme pekli.

Každý z nás svoji vánočku položil na určené místo s čísly 1 až 15. A už nás čekalo jenom hodnocení. Porotci si pečlivě prohlíželi naše výrobky a na papírek napsali výherní čísla. Paní učitelka Lenka Eliášová vyhlásila vítězná umístění a předala krásné ceny.

Sofie Burešová, H1

Vánoční cukroví

Jednoho dne nám paní Eliášová oznámila, že by s námi, třídou H1, chtěla před Vánoci vyzkoušet pečení cukroví. Rozdělila nás do dvojic a každá dvojice dostala za úkol připravit jiný druh sladkosti.

V úterý 7. prosince jsme se do toho konečně pustili. Ten den vznikaly pod našima rukama včelí úly, medovník, kokosový řez, linecké, pařížské rohlíčky a nebe v hubě. Když už byl někdo se svým cukrovím hotový, tak šel pomoci ostatním. Většinou se dodělávalo linecké, které jsme zpola máčeli do čokolády. Cukroví jsme pak nechali v kuchyni OV v lednici a další týden jsme je vytáhli a rozdělili do krabiček pro každého z nás. Co nám zbylo jsme dali na stůl, uvařili si kávu, společně jsme ochutnávali a bavili se.

Anna Viková, H1

Svatomartinská husa

Městské kulturní středisko ve Frenštátě pod Radhoštěm už od roku 2010 vyhlašuje každoroční soutěž o nejlepší recepturu na svatomartinskou husu.

Tento rok si pro nás 11 kuchařů připravilo své tradiční i netradiční receptury, ale porotou mohly být vybrány pouze tři z nich. Vybrané receptury se připravovaly ve čtvrtek 4. 11. 2021 v Gastrocentru Hotelové školy.

Odborná porota - ve složení: Václav Forman, předseda Asociace Kuchařů a cukrářů České republiky pro moravskoslezskou oblast, Zdeněk Blinka, předseda asociace UNIHOST a Jiří Unruh, místostarosta města Frenštát pod Radhoštěm - rozhodování o vítězi ani tento rok neměla lehké, nakonec se ale shodli.

Třetí místo získal Miroslav Žingora za svou Svatomartinskou husu na víně s majoránkou, tymiánem a jablky s chlupatým knedlíkem a červeným zelím se skořicí a vínem.

Druhé místo obsadil žák naší školy 3. ročníku oboru Kuchař - číšník Denis Napoleone, který pro porotu připravil jedinečnou Svatomartinskou husu se závorem a mandlovou nádivkou, bramborový knedlík s uzeným masem, karlovarský knedlík, zelí z červené řepy a bílé kysané zelí se slaninou. „Pročetl jsem několik receptů, z každého jsem si vzal něco a zkoušel. Nakonec z toho vyšel druhý nejlepší recept, což mě velice těší,“ sdělil nám Denis.

První místo patřilo paní Anně Krestové z Frenštátu pod Radhoštěm za recepturu, kterou okoukala od své maminky.

Vítězům srdečně gratulujeme!

Maki H., vaše milované redaktorské strašidlo ♥

Zajímavosti ze života na internátu - fotodokumentace

Život dětem

Naše škola se každoročně zapojuje do sbírky Srdíčkové dny. Tuto sbírku organizuje společnost Život dětem, o.p.s. ve spolupráci se studenty středních škol a učilišť. Vždy na podzim žáci vyjdou do ulic svých měst po celé republice, aby kolemjdoucím nabídli sbírkové předměty na pomoc rodinám s vážně nemocnými dětmi.

Tváří letošních Srdíčkových dnů se stal malý Míša, který trpí spinální svalovou atrofií. Jedná se o vážné nevléčitelné genetické onemocnění, při kterém malému Míšovi postupně ochabují svaly, začne mít problémy s pohybem, polykáním, nakonec i s dýcháním, může skončit na umělé plicní ventilaci, a nakonec i umřít. Rodičům ale svítla naděje v podobě velmi drahého léku Spinrazy, který se třikrát ročně aplikuje v oblasti bederní páteře do páteřního kanálu. Tento lék sice nedokáže spinální svalovou atrofii vyléčit, ale umí ochabování svalů pozastavit. K tomu je zapotřebí pravidelně několikrát ročně rehabilitovat, jenže tyto speciální rehabilitace zdravotní pojišťovny nehradí.

Ve spolupráci se žákovskou samosprávou se na hotelovce podařilo vybrat krásných 13 tisíc. Ředitelka společnosti Život dětem Maria Křepelková nám poslala za tuto krásnou částku děkovný certifikát a připojila také webovou stránku <http://www.zivotdetem.cz/c/pribehy-deti/>, na níž můžeme sledovat příběhy i jiných nemocných dětí, kterým společnost pomáhá.

Život dětem tímto srdečně a s úctou děkuje
**studentům, studentkám a zaměstnancům
Hotelové školy,
Mariánská 252, Frenštát pod Radhoštěm**

za účast v podzimních Srdíčkových dnech 2021 a za finanční částku **13 000,- Kč**
získanou prodejem předmětů s logem Život dětem.

Částka bude použita na pomoc dětem se závažnými onemocněními, které jsou stabilně odkázány na domácí péči svých rodičů, a to konkrétně na pořízení rehabilitačních a kompenzačních pomůcek, na úhradu zdravotnického materiálu, speciální výživy, rehabilitačních pobytů apod.

Děkujeme Vám, že nám pomáháte
proměnit dětské slzy v úsměv.
www.zivotdetem.cz

RECEPTÍK!

Horká čokoláda se skořicí

A abyste i Vy mohli něčím přispět do našeho časopisu, vymyslely jsme emailovou adresu, na kterou budete moci zasílat své nápady na receptíky a recenze s fotkami. A my se s nimi podělíme v dalších číslech GASTRONOMU.

Email: hotelovkovereceptiky@gmail.com

Naším prvním receptem je horká čokoláda se skořicí. Aby to nebylo jen tak lehké, mohli byste nám poslat Vaši vylepšenou verzi. Už se moc těšíme na Vaše výtvořky!

- Kiki a Maki ☘♥

Suroviny (2 porce):

- 1 tabulka 70% čokolády
- 1 smetana 33%
- cca **150 ml** mléka
- třtinový cukr dle chuti
- mletá skořice

Postup:

Ve vodní lázni rozpustíme čokoládu, poté přiléváme smetanu a mléko podle potřeby, podle toho, jakou konzistenci chceme. Přisypeme třtinový cukr dle chuti a už jen prohřejeme. Nalijeme do hrnečku a posypeme skořicí.

Poznámka paní autorky receptu:

Místo skořice můžeme použít i vanilku nebo špetku chilli - v tom případě koření přidáme v průběhu ohřívání .

Těšíme se na vás v příštím čísle!